

Naše veselje

Priloga „Slov. gospodarja“ za deco.

Štev. 9.

25. IX. 35.

Letnik II.

Carobna cvetka.

(Pravljica.)

V gorah, kjer žive ljudje bolj zase in v neprestanem stiku z veličastno gorsko naravo, je nastalo vse polno pripovedk in pravljič. V njih se zrcali boj človeka z naravo, pa tudi hrepenenje po zakladih, ki jih krije zemlja v sebi. Čarobne cvetke so često ključi do takih zakladov in srečen tisti, ki se polasti take cvetke,

hovi vrstniki. Tomažek, tako je bilo temu sinčku ime, je že zgodaj kazal, da bo iz njega nekaj prav posebnega. Po cele ure se je pogovarjal s staro kozo, ki se je pasla okoli njega, z njo se je še najbolje razumel in zdelo se je, kakor bi tudi žival vedela, kaj ji hoče Tomažek povedati.

ker zanj je konec vseh skrbi. Ker pa narava ne izroča rada človeku svojih skritih zakladov, pa pravljičice prav pogosto povedo, kako je stremljenje po taki čudežni cvetki prineslo človeku nesrečo, smrt, ne pa uresničenja želja.

Visoko gori v gorah je živela rodbina, ki je obsegala očeta, mater in sinčka edinca. Pri hiši so imeli še nekaj koz, drugega pač ni bilo mnogo takega najti, kar bi imelo kaj vrednosti. Sinček je bil rojen v nedeljo in taki otroci baje več vidijo in več izvedo kakor drugi nji-

Ko je Tomažek nekoliko dorastel, je najrajši poslušal povestice o zakladih, katere krijejo gore v sebi. V njem je vstala živa želja, da bi tudi on našel kak zaklad. Lazil in plazil je po skalah po ves dan, tako da so bili doma često zanj v skrbeh. Tudi s kozo se je še pogovarjal, menda zato, ker mu je v vsem z glavo pritrjevala in prikimavala.

Nekega dne je ležal visoko pod vrhom strme gore na mehki trati in je premišljeval, kako bi prišel do zaklada. Blizu

njega se je pasla stara koza. Obrnil se je k njej z vprašanjem:

»Ali ti nič ne veš, kaj naj bi storil, da dobim ključ do zaklada v gorah?«

In glej, kar ostrmel je, koza mu je odgovorila:

»Da, vem. Tu stojim na čarobnih tleh in zato imam dar govora, dokler sem tu. Glej tam ono visoko goro! Na oni strani je mala planota, ki vodi do prepada. Na oni strani prepada raste čarobna cvetka, kjuč do vseh zakladov tu okoli. Do prepada moreš, ali čez njega ne prideš. Niti jaz ti ne morem pomagati. Cvetko boš torej videl, dobiti je pa ni mogoče.«

»Hvala ti, dobil jo bom!«

Drugega dne se je Tomažek že zelo zgodaj zjutraj napotil proti tisti gori. Plezal je in plezal in res je po večurnem trudu dospel na tišto planoto, o kateri mu je bila koza pravila. In res, ob koncu planote je zijal globok prepad, tako

širok, da ni bilo mogoče misliti na kak skok. Na oni strani pa se je svetila na skalí čarobna cvetka v čudovitem blešku. Tomažek je gledal in gledal. Premišljeval je, kako bi prišel do cvetke nikjer ni bilo do nje pota.

Njen čar ga je vabil. Neka, notranja sila ga je vlekla do konca planote, željno je iztegnil roke po čarobni cvetki. Pri tem ni pazil na rob planote, nakrat mu je zmanjkalo tal pod nogami — in strmoglavil je v globino.

Nihče ga ni več videl, hrepenenje po zakladih mu je prineslo zgodnjo smrt.

Tako pove pravljica. Vemo, da to ni res, ali tisti, ki si je vse to izmislil, je moral imeti s tem tudi svoj namen. Gotovo je hotel reči, da se naj človek ne udaja hrepenenju po neznanih zakladih, katere bi hotel dobiti brez truda, ampak da je bolje resno in neumorno delo in potem — zakladov ni treba.

Piramide.

Na sliki vidite pokrajino v Egiptu v bližini slavnih piramid. To so grobišča staroegiptovskih kraljev in so imela v notranjščini kraljeve grobove v zelo skri-

pri stavbi in tedanja poročila pravijo, da jih je več desettisočev pomrlo od prevelikega napora, slabega vremena, nezadostne hrane itd. Šele v novejši dobi

ti sobici. Največja piramida je tista, ki jo je dal postaviti kralj Cheops, kateri je živel okoli leta 2700 pred Kristusovim rojstvom. Ta piramida spada med naj-mogočnejše stavbe na zemlji in meri ob strani 227½ m, višina pa iznaša 137,2 m. Prej je bila 146,5 m visoka, pa se je tekom časa že na vrhu precej odkrušila. Velikanske množine sužnjev so zaposlili

so našli vhod v skrito grobno sobico in so odnesli iz nje vse, kar je bilo dragocenega, in tega je bilo precej, ker so stari Egipčani dajali mrtvim kraljem vso dragoceno opremo, zlate posode itd. s seboj v grob, ker so mislili, da bodo vse to potrebovali na drugem svetu, v drugem življenju.

Cista vest.

Cista vest najdražji
življenja je zaklad;
kdor ga ima, na njega
ozira Bog se rad.

V nesreči in nadlogah
človeku daje moč,
prijetne dela dneve,
prijetno dela noč.

Zatorej glej, da čisto
ohraniš svojo vest;
pa naj grmi ali treska,
ui treba se ti trest'.

J. Tomšič.

Razgovorček.

Morda se še spomnite od lani, da smo se razgovarjali o tem, kako se je treba učiti, da čim največ zaleže. Poglejmo zdaj malo dalje.

Poznam fantka, ki je sam prišel na to, da si za šolo kaj toliko lažje pomni, kolikokrat to večkrat čita. On je torej že uvidel, da pomaga oko glavi pri učenju.

Da, če se hočete kaj dobro naučiti, morate to mnogokrat čitati. Seveda tega ne smete delati z zaspanimi očmi, ampak oči morate široko odpreti in nalogo jasno pogledati. Pri tem nič ne škoduje, če n. pr. vrste ali stavke vaše naloge štejete in če si v kakem stavku važne besede še prav posebe ogledate in njihove zloge in črke preštejete. Take besede vam bodo lahko ostale v spominu in ves tisti stavek vam bo prišel na pamet.

Nalogo jasno, točno pogledati, to pri učenju mnogo pomaga. Tedaj si morate spet misliti: »To besedo, ta stavek si nočem trdno zapomniti!« Dobro voljo, pripravljenost za učenje — to je treba neprestano obnavljati. Potem je tudi z učenjem lahko in kmalu se bo pojavilo še veselje za učenje; tako bo iz učenja užitek.

Tako, sedaj veste, kako pomaga oko pri učenju. Prihodnjic pa si bomo ogledali vprašanje, kako pri tem delu pomaga srce. Dajte, pa o tem premisljajte!

Za zabavo.

Da vidimo, kako je z računsko spretnostjo pri naših malih čitateljih in čitateljicah! Poglejte si tole množenje! Na prvi hip vidite, da ni popolno, manjka nekaj številk. Tam, kjer so pike, postavite pravilne številke. Kako pa naj to

naredimo, boste vprašali. Da, v tem je baš umetnost. Le poskusite!

$$\begin{array}{r} 524 \times \dots \\ 1\dots \\ 1048 \\ \dots \\ 17\dots 00 \end{array}$$

*

1 m			
N	1	2	3
4	N	5	6
7	8	N	9
10	11	12	N

Narišite gorenji kvadrat s številkami in črkami na močan papir v velikosti kvadratnega metra. Potem izrežite iz debele lepenke nekoliko okroglih plošč v premeru 15 cm. Igra je gotova.

Igramo pa takole: List položite na tla, igralec stoji 1 m oddaljen. Žreb določi vrstni red. Prvi igralec vrže 5 plošč, in sicer meri na polja 1, 2, 3, 4, 5 zaporedoma. Vsak met je veljaven, če je plošča po večjem delu v dotičnem polju. Če vrže n. pr. igralec po vrsti 1, 2, 3, a namesto 4 zadene spet 3 ali 5 ali kako drugo številko, potem mora pranehati in pride drugi igralec na vrsto. Ko pride prvi igralec zopet na vrsto, se mu štejejo 3 polja v dobro in on nadaljuje pri 4. Če pa kak igralec zadene na polje, ki nosi črko N, potem to pomenja: »Nazaj!« in mora, ko pride spet nanj vrsta, začeti pri 1. Kdo vspe prvi do številke 12, ta je dobil igro.

Pamet in hitrost sta boljši od moči.

1. Jastreb se je zgodaj zjutraj spustil iz zračnih višin na poljsko miš.

2. Miška je skočila v pelikanov kljun in se je tam skrila.

3. Pelikana si je pa izbral lev za zajutrek. Pripravi se na skok.

Pelikan ne kaže nič veselja za to, da bi ga lev požrl.

5. Hitro odleti in se tako levu umakne. Tudi miš izgine.

6. Lev požira prazne slune ter gleda srdito za pticem.